

(ହିନ୍ଦୁମାତ୍ରା ଶେଷକରଣ)

ଆପନୀ ଗୋପନୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

286

ସର୍ବ ସାଧାରଣକ

ସକାରେ

ବିଶେଷ ସବ୍ୟଧା ।

ମୁଖ୍ୟ ୧ ପିଲାଙ୍କ ବନ୍ଦ ଦ୍ୱାରା

୧—ଜ୍ୟୋତିଷ ପୂର୍ବାଧା ।

ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଏବଂ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ପୂର୍ବାଧା କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚବିଶେଷ ମରିଛାରେ
ମରିଛା ।

ବୃଦ୍ଧ ବାଲୀର

୨—ରାମାୟଣ ।

ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଏବଂ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ପୂର୍ବାଧା କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚବିଶେଷ ମରିଛାରେ
ମରିଛା ।

୩—ରୈଦେହୀଶ୍ଵରିକାଳୀଷ ।

ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଏବଂ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ପୂର୍ବାଧା କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚବିଶେଷ ମରିଛାରେ
ମରିଛା ।

୪—ଶାମଭାଗବତ ।

ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଏବଂ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ପୂର୍ବାଧା କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚବିଶେଷ ମରିଛାରେ
ମରିଛା ।

ଆହୁର ଗୋଟିଏ ସ୍ଵଦା—

ନିମ୍ନଲିଖିତ ସମ୍ବନ୍ଧମାନ ଏବଂ

ନେଇଁ ଟ ଟ ଶା ପୁଣେ ଟ ପୁଣେ ପାଇପାରବେ ।

ନ ନ ମୁକ

ରୂପକଲୋଳ (ସତୀକ) ୮୦୧

ବୃଦ୍ଧମୁଁ ଚିନ୍ମାମଣି ୮୦୧

କ୍ଲେମିନି ମହାଭାରତ (ସତୀକ) ୮୦୧

ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକମାୟଣ (ସ୍ଵର୍ଗମଣ) ୮୦୧

କ୍ଲାଯରନ୍‌କର ୮୦୧

ମଥୁରାମଙ୍ଗଳ ୮୦୧

ମୋଟ ୧୮୯୩

ନ ନ ମୁକ

ସତୀ ଲକ୍ଷଣବିଜ୍ଞାନ (ସତୀକ) ୮୦୧

ପଦମୁଖ ୮୦୧

ଦାର୍ଢିତାବିଜ୍ଞାନ (ବିଜ୍ଞାନ) ୮୦୧

ପଦ୍ମପୁରୀ (ସତୀକ) ୮୦୧

ଗୀତଗୋପନୀ (ସତୀକ) ୮୦୧

ରହିଲ ବାହାରୀ ୮୦୧

ମୁଖ୍ୟାଶାର ପାଗ ୮୦୧

ଶୁଭରମଣି ୮୦୧

ଦାର୍ଢିତାବିଜ୍ଞାନ ୮୦୧

ମାତ୍ରା ମାତ୍ରାମ୍ବୁଦ୍ଧ ୮୦୧

ଦାର୍ଢିତାବିଜ୍ଞାନ ୮୦୧

ଦାର୍ଢିତ

ଉତ୍କଳ ଧୀପିକା

ଅଗ୍ରମ୍ ପା ୧୨ ରୂପ ଶନିବାର

ଭାରତର ମୁଦ୍ରାପଣୀ

ବେଳେ ସାହୀ

ଶ୍ରୀ ଅକ୍ଷେତ୍ରପାତ୍ର କାନ୍ଦ

ଶ୍ରୀ ମତେ କଳ ପାଥାରୀ

ଭର୍ତ୍ତକଳ ଦୀପିକା

ଓঞ্জনা ছ। ১৪ রিশি শনিবার

ବେଳାର କଣ୍ଠ

ଅନୁଭବ କାଳି ରେ, ୩, ସହିତ
ଶିଖିବ ଏବେ ଲେଖିବ ଯଥିବେ ବେଳାର
ଦିନଧ୍ୟାନ ସମ୍ପାଦନ ଆପଣ କି ହେବୁ ଅବଧି-
କରୁଥିବ କରିବାକୁ ପଢ଼ି ଦେଖ କମାଳ,
ଗୋଡ଼ିଏ କହିବ ତିମ୍ବକୁ କରିବିଲେ କମିଶି
ଯଥାନିକର ଅନୁଷ୍ଠାନ ଥାଏ ଏବେ

ଏହି ଦେଇ ପରିଚୟ । ସେମାନେ
ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନ କଥା ସୂର୍ଯ୍ୟ ଏ ସମ୍ପାଦ୍ୟାର
ଅନ୍ତରୀଳ ଏ ଉତ୍ତମ ଅବଶ୍ୟକ କବିତା
ହୋଇ ଗଲି । ଡାଁ କାହା କହ ସିକାନ୍ତ
କବିତାର ଲାଭାନ୍ତି । ତେଣେ ସାଧା ଦେଇ
ନମିତ ବେତେବିଷୟର ଜାବେଗ
କରିଅନ୍ତରୁ । ଯେମାନେ ଭବନ୍ତି
ମେଘକାଳୀର ଅନୁଭବ ଓ ଅର୍ଥର
ଅବସ୍ଥାର ଯେଉଁ ପରିଵର୍ତ୍ତନ ଘଟୁଛି ଏବଂ
କଲାତେ ପରିବାଳ ଯେ ପରିଦ୍ଵିରେ
ଯିବ୍ଲାବ କରୁଥିଲୁ ଆଜା ହନ୍ତୁ କଳ
ଦେଇବ ମେଖା କୃତି ଲଗୁଇ ମହି ।
ଅନୁମାନକ ଯଥ ଯଥ ପରିବ୍ରାନ୍ତରେ
ଏହି ପରିଷରର ଅଭ୍ୟାସରେ କହିଅନ୍ତରୁ
ଏହି କର୍ମକ ଭବି, ତି କବିତାରଙ୍କ
କାହା ଗଠି ବିନିତ ପାହା କହିଅଣି ଗରି
ଦେଇଅବରୁ ଲାଭାନ୍ତି ଏ ସମ୍ପାଦ୍ୟା ତୁରିବ
ପ୍ରଧାନ ଜାବି ହେବ ହିନ୍ଦେଇ କରିଅନ୍ତରୁ
ବର୍ତ୍ତମାନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଧରା କମ୍ପିରେ
କିମ୍ବିତ ବନ୍ଦିଲୋକ କହେ କହାନ୍ତି ଅନ୍ତରୁ

ବିଜ୍ଞାନ ମାର୍ଗ ପଦ୍ଧତିର ଏକ ଅଭ୍ୟାସ

ଏହାର ମଧ୍ୟ ହେବାରେ ପୂର୍ବ
ଲୋକମନଙ୍କର ଆନନ୍ଦପାଦ
ହେବାରେ ଉତ୍ସାହ ଯାତ୍ରାରେ ହେଉଥିଲା
ଅବଶ୍ୟକ ଭାବାତ୍ମକ ଅନେକ ପିମଳଜୀ
ହେଣି ବୋଲିଯାଇପାରି ଏ ଭବନୀଯାଏ
ବ୍ୟକ୍ତ ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧି ପାଇଥିଲା ମାତ୍ର ଏବେ
ଦେଖିଯାଏ ଲୋକମନଙ୍କର ଅମୃତ ପଢ଼ି
କିନ୍ତୁ କୁଣ୍ଡଳ କମ୍ପି ଏ ଭବନୀଯାଏ ଆ
ମଧ୍ୟ ମେକାରେ ଲାଗିଛି । ଅମୃତ କମ୍ପି
ଓ ବ୍ୟକ୍ତ ହେଣିବେବେ ଭାବାର ପରିଜୀ
ଶୋଭାମୂଳ କେବାର କଥା, ଏହି ବ୍ୟକ୍ତ
ମାତ୍ର ବୁଦ୍ଧିପାଇଁ ରତ୍ନମାନଙ୍କ ଧିକ୍ଷା ମାତ୍ର
ଲାଭକାରୀରେ ହାତ୍ତି । ଉତ୍ସାହ
ସବହାରର ହର ମଠର କରିଛି ଏ ମଧ୍ୟ
ଭାବର ଅଧିକାରୀ ଅଭିଭୂତ ଲୋକଙ୍କର
ମଧ୍ୟ ଏହି ମତ । ମେତା ଶିଖ ଅମୃତ ପଢ଼ି
ଦେଖାଇଦେଖା ପୂର୍ବରୁ ବ୍ୟସ୍ତାର ପାଇଁ
ବେଳାଇଦେଖା କାହା କିମ୍ବର ଫଳ ତାହା
ଦେଖା କୁଣ୍ଡଳର ଭାବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଠନ
କିମ୍ବାମ ବ୍ୟକ୍ତିଗତେ । ଲଭା କି
ମେହି ଶିଖ ଏକବିରାମ କରିବେ ଅନ୍ଧେରକାଳ
ଅବ୍ୟେତ୍ତ କହାଯାଇ ଦେଖାଇଦେଖା
ଅନ୍ଧରୁ ତାହା ଏଠାରେ ଅଛେଇଲା
ଚରିମାର ଅବଶ୍ୟକ ଲାଗୁ ଭାବର ଏହି
ପୂର୍ବରୁ ଅମୃତକେ ଏହିନିରାମ
ଏକାଧିକକାର ପାଲାତା କରିବା
ଏହି କହିବେ ନମ୍ବି ଶିଖ ଏକାଧିକ
ଧରାର୍ଥକ ସମ୍ମରେ ଅଭିଭୂତ ମର ଦେଇ
ଅନ୍ତରେତୁ ।

“ମୁହଁବରେ ଘନେତନା କରିବାକୁ
ହାର” କଲକଟାର ବିଷ୍ଣୁତା “ମୁହଁ
କଳ ସ ପଦିବା” ଗୋଟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବାଣିଜ୍ୟର
ଚେତେବ ଅବର୍ତ୍ତ ଦେଖାଇ କରି
ପଞ୍ଚକର୍ତ୍ତରେ ଘନେତନା କହିଅଛନ୍ତି । ବିଶ୍ଵ
ବିଜ୍ଞାପ ଫୋର୍କର୍ଟରେ ନାନା ବାଣିଜ୍ୟର
ଅବାରଣ କରିଯାଇଲା ସୁଧା ଲୋଃ ଗୋଟ
ବାଣିଜ୍ୟ ସର୍ଗମର୍ତ୍ତରେ କଟି ଉଦ୍ଦେଶ କରି
କରୁଥାଏ ପାଇବାର । ଅମ୍ବୁମାଳେ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
କେତେକ ବାଣିଜ୍ୟ କରନ୍ତିରେ ଘନେତନା
କରିବାକୁ ନାହିଁ ଦିଲା ।

ବେଳେ କେବାର ସଂସାର ଦ୍ୱେଷ
ତନ୍ତ୍ର ମନ ଦୁଃଖ ହେଉଥିଲା ଅନୁସରଣ
ମନେରୁ ପକୋଡ଼ି ଦେଖିବାରୀ ସମ୍ଭବ
ଅଛେଇନାହାଏ । ଏ ସମସ୍ତାର ସମାଧାନ
ଦର୍ଶକ ଜିଜୟାରୁ ଅନୁଭବ ଉପରାକ୍ଷ
ପାଇଁ ଜାଗା ହୁଏ କମିତି ହାତ । ନାହିଁ
ଏ, ସବକାର କାହିଁ କଟିବ କମିତିରୁ
ମନ୍ତ୍ର ପରିଚାର କାମିତ୍ସବେଳେ କିମ୍ବା
କାମ ପରିଚାର ଅଟିବେ କରାଯାଇଲା
ଅନୁଭବରେ ମନ୍ତ୍ରରେ ପ୍ରତିବନ୍ଦିତ
ହେଲାଏ ଏହାରୁ କଥିବିଲେ ସମସ୍ତରେ
ପ୍ରଧାନଙ୍କ ପଥ ଅନ୍ତରେ ପରମାର୍ଥର
ସମ୍ଭାବ ହେଉ ପାଇଲା । ଅନ୍ତରୁ ଅନ୍ତରୁ
ମନ୍ତ୍ରର ବନ୍ଧୁପାପକ ପାଇବ ବିମନରେ
ଦେଖାଇଲା ମନ୍ତ୍ର ଏ ଧରିବେ ଅଲୋଚନା
କରିପାଇଁ ତୁମର ହେତେଲାଏ
ଅଟିକ ପଥ ଅନ୍ତରୁପାଦ ଏ ଧରିବେ
ଅଲୋଚନା ଦେଖିବେ ପକୋଡ଼ି ଏହି
ଅନୁଭବ ଏହାରୁ କିମ୍ବା କେବାରେବେ ।

ଶାତ କା ୧୨ ରହିଲା ହେଉ ଏହା
ଲୋକଙ୍କଠାର୍ଥୀର ଛବି କଣ ଲୋଭଗଲୁ
ଦେଇଛି ତେଣୁ ଉମାକ କାହା ସମ୍ପଦ କାହା
ଦ୍ୱାରା ଦିକ୍ଷାର୍ଥୀ କମେ ଦେଖାଇମା

ଆପଣଙ୍କ ବିଦେଶ

କେବେ ତାମ୍ରରେଖାର ଲଜ କମିଶୁଣା ଏହି
ଅନ୍ଦର ହୋଇଥିଲା । କେର୍ତ୍ତାର କରିଛନ୍ତି
ଦୀର୍ଘ କାଳରେ ଚନ୍ଦ୍ରର ଅପିଷରିତିଲେ ।
ଯେ ଉତ୍ତରର ଅମ୍ବିର ଅମନିକାଳର ଫଳ
କାହାର ଓ ସୁନ୍ଦରନ କୁରା । ତାର
ଅଧିନରେ ଯେ କାମ କରିଗାରୁ ଅସ୍ତିତ୍ବର
ଜରିବାରୁ କାହିଁ ତଥୁ କରାଯଥ ଦୟ-
ଦୟା । ଯବେ ପାହାବ ମିଳେ ତାମ୍ର ତାମ୍ର
କଲାହ ଦେଇଛି ।

ଅମ୍ବାର ଅମାନ୍ଦା ପର୍ବତୀର ସୁରକ୍ଷା
ପରିଚେଣାକୁ କହାଯାଇଲେ ଅନ୍ତରୀଳ
କରୁଥିଲି ସଜ୍ଜା ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରସ୍ତର ପାଇବ
ମିଳେ କାହିଁ ଲାଭନ ହେତୋତେ ପଞ୍ଚ
ବିଧି । ମନ୍ଦରର ଜ୍ଞାନକ ତ ଶାଖି ଦେଖି
ଜାଗନ୍ତିକରେ ଯୁଦ୍ଧ ଅମାନ୍ଦାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର
ଦଶବାହୁ ଦେଖି କରୁଥିଲା ପରିପ୍ରେସ୍
କଣ୍ଠେ ଦେଖିବ ସମସ୍ତର କ୍ଷାଣ ପାଇଲେ
ତେଥେର ହୋଇଥିଲା

ଭାରତୀୟ ପାଠ୍ୟକ

କେବଳ ଏଥର କେତେକବେଳ
କିନ୍ତୁ କୃତ୍ତି ପଦମାର୍ଗସ ଦୂରୀ
ଚଞ୍ଚଳାବ୍ୟକ୍ତିରୁ ଯାହା କହଇ ଯାଇ ଦାନ୍ତଅନ୍ତରୁ ।
ବେଳେ କେବୁ ଯାନ୍ତିରୁ ଉଥାର ଅଧିକରଣ
ଦୋଷ ଦେଖି ଆଶ୍ରମ । କିନ୍ତୁ ପରମାମରତ
ଦେଖି ଦୁଇଲୁ ଘନଭାଗ ଉଥାର ଅଧିକରଣ
ଆଗରମ ଆଶ୍ରମରେ ଯାହା ବହିକାର କାହା
କରିଥିଲା । ତାହୁ ହେ କହେଇ ଦୟେବ
କୌଣସି ପଲାଯ ପ୍ରମୁଖଜୀବ କାହିଁ ।
ପ୍ରଭୁଙ୍କରେ ଆଗରର ବିଧାନ ପେଣେ
ଏହି କହି ବଢ଼ି ପ୍ରାୟର୍କାର ଏହି ସେହି
ଥାର୍ଥୀ ପଦମାର୍ଗକରେ ଦେଖି ଜୀବ
ଅବରମ୍ଭନ କରିଦେଇଥିରୁ ଯାହା ଏହି
ସାଧାରଣତା । ୫ ସତ୍ତା ପଦମାର୍ଗକରେ
ଅଧିକରଣମଳକ୍ଷୟ କୌଣସି କାଳ ଏଗାର
ଦେଖି ଆଶ୍ରମକାରୀ । ଅଭିଭବ ଯୋଗ
ଏହି ମନ୍ତ୍ର ପଦମାର୍ଗକରେ ମନ୍ତ୍ର ତବସର
ମୁହଁ ଦ୍ୱାରା ଯୋଗକେ ଯେତ୍ରମାନକେ ତବସର
ପଦମାର୍ଗ ଖୋଲି କାହାରୁକୁ ପ୍ରଦତ୍ତ
ଅଭିଭବକୁ ଦେଖାଯକର ଏହାକ୍ଷୟନେ ଏହି
କରିବା କରିବା ପଦମାର୍ଗ । ଆଶ୍ରମକରଣ
ବିଭବାର ଶବ୍ଦ କାହାରୁର କହାରତ୍ତବାରେ
ଏହି କରିବା କରିବା ପଦମାର୍ଗ ।

ଅକ୍ଷୟ ୫୮ ଲେଖମାନଙ୍କ ପଦ୍ମଶିଳ୍ପୀ ରାଜୁ
ପଗୋଡ଼ ଲହରୀ ଅମ୍ବମନକେ ସମ୍ମ
ଭାବର ମଧ୍ୟ ତୃତୀ ଅନ୍ତର ଦୂର୍ଦ୍ଵେଷ
ଅଛନ୍ତି କଥାକି ଅନ୍ତରରେ ଏହିଏ ଭାବର
ନବଚର ଅନ୍ତରର ନକ୍ଷା ପଢ଼ାଯାଇବା
ଅନ୍ତରରେ ପେଣ୍ଡ ଲକ୍ଷ ହେଠେ କୁଳ
ଦେଖି ଦେଇ ଥାଏନେ । ଅନ୍ତର
ପ୍ରଳବେ ଦେଖା କାନ୍ଦିଲୁ ଦେଇ ଦିଲେବାର
ଜାତା କଥାର ନିମ୍ନଲିଖି ପଢ଼ିବା
ହୁବି ଦେଇ କଥାର ଅଛିଲ କାହା କାହା
କିମ୍ବାର କଥାମନ୍ତର କଥା ପଢ଼ିଲାଏ ।
ଦେଖିଲାମ କଥାମନ୍ତର ପରିଶର୍ତ୍ତ ଉପର
ଦେଇ ଦିଲେବାର ଏହି କେବଳ ଧାରୀ
ଦେଖିଲେ କେବଳ ଧାରୀ ଦେଖାଯାଇବା
ପରିଶର୍ତ୍ତ ପାଇଦାର ଏହିକଥା କଥା ପଥ
ଦୁଇଥାର ମାହିନୀ ଶୁଣାଇ ଦୁଇଥ ମୋରିବା
ଦେଇ ଅନ୍ତରରେ କଥା କଥା କେବଳି । ଏହି
ପଥ କହିଲେବା କେବଳ କଥାର କେବଳା
କଥାର କେବଳାରୀ । କେବଳାର କେବଳାର
ପଥକଥାର । କେବଳାର କେବଳାର କେବଳାର
କେବଳାର କେବଳାର । କେବଳାର କେବଳାର
କେବଳାର କେବଳାର । କେବଳାର କେବଳାର
କେବଳାର ।

୬୪୨ ମସିହା ତାରିଖାବଳୀ ପତ୍ର

ଲୋଟିମ୍

ଆଗର୍ଣ୍ଣ ବରିକା

ଏବେଳାର ସବୁଗାଧାରଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦ୍ୱା-
ମାରାଞ୍ଚୁ ବିଜୁମାରାଙ୍କ ମା । କିମନ୍ତାଥସୁର
ମା ନୟାଗାତ୍ମକାମର ମନେହରେ କାଳ ତମ୍ଭେ
କରିଥାଇ ହବିବେ ତାହା ଯାହୁ ତମ୍ଭେମାନ୍
ନନ୍ଦପାଦାମାରାଞ୍ଚୁ ଏମାର ସମ୍ମନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କେହି ଥାବି କର ନାହାଇ, ସବି କାହାର
ଅନ୍ତର ଆସ ତେବେ ସେ ନୟାଗାତ୍ମକ ମେହି
ସମ୍ବନ୍ଧେଟ୍ରେଙ୍କେ ଅବାଳରେ ଉପରୁତ
ହୋଇ ଅବତାର ମା ୨ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅପରି ଓ
ପ୍ରମାଣ ବର୍ଣ୍ଣାଇଲେ ମଲମାନ ଧାଇ ପରିବା
ମିଥିଦିନରେ ଏହି ମଲ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କେତେ କିମ୍ବା
କରିବି ଓ ତାହାରେ ଅପରି କେବି ଶୁଣିବ
ନାହିଁ । ମେହି ।

ତମ୍ଭେମ୍

*— ସନାର ପଦ୍ମତରେ ଅଠାଶତମ୍ଭ ଗୁଣ
ଗୋ ୫ ଟା
*— ସନାର ଦଶତମ୍ଭ
ଗୋ ୨ ଟା
*— ସନାର ଦଶତମ୍ଭ
ଗୋ ୧ ଟା
*— ହସ ବାଠକେବ
କୁ ୧ ଟା
*— ଚିଲକରୁଣ
କୁ ୧ ଟା
*— ଭୁଘାର ପ୍ରେକ୍ଷପ୍ରକୁ
ଗୋ ୧ ଟା
*— ମୁନାର ମହାମାଳ (ମୋରପିଥ)
ଗୋ ୧ ଟା
*— ରେଳାମାଳ କୁ ୧ ଟା (ମୋରପିଥ)
*— ହା ୧ ଟା ନୁହନ ନାହିଁ ପରିମାଣ
ଗୋ ୧ ଟା

Superintendent
Nayagarh State.

ପ୍ରାଚୀ ଗାନ୍ଧମାଳା

(କୁଣ୍ଡ ରହେଗାର)

କବିତାନ୍ତ୍ରମଣି ବରୁଷ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପତ୍ର
କବିତାନ୍ତ୍ରମଣି ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରଥମ ଗ୍ରେ ୧୯୯

ବରୁଷ ମନ୍ତ୍ର

କୁଣ୍ଡରତ୍ନମଣି

କୁଣ୍ଡନୁହୁଣ

କୁଣ୍ଡମାଲା, ଅନନ୍ତର ସହିତ ଓ

ମହାପୁରୁଷ ଅର୍ଦ୍ଧମାନେବ ମନ୍ତ୍ର

କୁଣ୍ଡମନେଇବ ରଜନ

କୁଣ୍ଡ କୁଣ୍ଡ ୧୦୧

ପ୍ରତ୍ଯେତମ ବରୁଷାବସ୍ଥ

ବସତିକୋଳ ବରୁଷ ପରିମାଣ ୧୧୨

କୁଣ୍ଡ ପରିମାଣ

କୁଣ୍ଡମାଲା

କୁଣ୍ଡମାଲା</div

ଶିକ୍ଷା ସମାଚାର

ଶିଶୀ ଗନ୍ଧାର ସମୁଦ୍ର ଏକେତୀ ଇନ୍ଦ୍ରପଥର ଓ ଅନୁରୂପ ଜିଲ୍ଲା
ସମୁଦ୍ର ଇନ୍ଦ୍ରପଥରଙ୍କ ପତ୍ର । ୧୯

(ପଦ୍ମନାଭାରି)

() ପାନ୍ଦୁଷ ମାର ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଵାତମ୍
ଶୋଭେ କରିବା ଭାବିତ ଯେତେ ଉପଯୁକ୍ତ
ଏହି ଅବିକ୍ଷେପ କେମାନଙ୍କୁ ଫରିଗ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ
କରିବାକୁ ଲଭିତ କରିବେ । ଏହାପରେ
ପାବେଜାର୍ଦ୍ଦେ ଯେଉଁ ମାନେ ଅପିବେ
ହେବାଙ୍କୁ ଅବନ୍ତା କାନ୍ଦୁଷୀଳ ମାତ୍ରରେ
ଥିଲାବୁ ଅପିଗା କିମନ୍ତେ ଉତ୍ତରଦିବେ ।

(୧୦) ସତ କୌଣସି ଶୁଣ କାହାର
ଅରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁ ପଢିଆଏ ବେ ଯଦି
ବେହି ଶର୍ଷ ଆଶଳ ଶ୍ରେଣୀରେ ପ୍ରତିବଧ
ମୟୁରେ ସମାଜ ପାଠ ଦେଖାଇ ପାରେ
ତାହାରେଲେ ସଂର ଶବ୍ଦକୁ ଅଧିଳ
ଦିନ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀରେ ଶୁଣନ କର-
ପାରନ୍ତି ।

(୯) ଯଦ୍ବାବୁ ସ୍ଥାନ ଶ୍ରେଣୀରେ
କାହିଁ ଜୟର ତୋଣିଲୁଗୁଷ ରହ ପରିଅ ଏ,
ଯେଥିବ ଲୁହକୁ ଅପଞ୍ଜ ସ୍ଥାନ ଶ୍ରେଣୀର
କିଛି ବରଗ ଲକ୍ଷର ଜାହାକୁ ସ୍ଥାନ
ପରିବଶ ଉଚ୍ଚମ୍ବାଗା ଶ୍ରେଣୀକୁ ପଞ୍ଜେ
ପଞ୍ଜାପକା ଏମ୍ବେ ଆରମ୍ଭ କରନାବେ ।

ବ୍ୟାକାଳେ ଏଠାରେ ଆଜି ମୋହିଏ
ସମସ୍ତ ଅସ୍ଥିତ ହେଲା । ଶେଷୀରେ
ଦେବଲକୁ କିମ୍ବା ଦେବଲ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ତୁ କିମ୍ବା ନାହାନ୍ତି । ସପରି ଦେବଲର ଆହାର
ମହାରାଜାଙ୍କ କୁପରି ସେମାନଙ୍କର ସମାଜ
ନବରେ ଉଚିତରେ ପାଞ୍ଚ ଜାଗରରେ କାହାର
କାହାର କାହାର ଗୁରୁମାଳ କାହାରିଲା
ଯେତେବେଳେ ମାତ୍ରରେ ତାଙ୍କର ବୌଦ୍ଧ
ଦୀନରେ ପାରିବ । ଆହାର ଏବେ କି ଜ୍ଞାନୀ
ନମେ ଏ ମାତ୍ରମାତ୍ର ଦୂରକାର ପାରିବେ ?
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କବୁରିଥ ଶୁଦ୍ଧମାଳାର ସମେ
ପାତା ମାରୁଥିବେ ଏହି କିମ୍ବା ଉଦ୍‌ଦୟ
ପ୍ରଦୀପମାଳା ସମେ ଚାଲିଛି କିମ୍ବା
ପାତାରେ ଧକାଇ ଦିଦିଲେ । ଅପରାଧର
ପାତାରେ ଥାଇ ଆଖି କାଣ ଆପରାଧର
ପାତାରେ କୁହା କମଳେ ଆପରାଧର ସମ୍ମାନ
ମଧ୍ୟ ଗଢ଼ିଲେ ପ୍ରଦୀପମାଳା ଦିଲାଇ
ପୁରୁଷର ତେବେ କୃତୀଆ ପାତାରେ କମଳ
ଦେଖି ଶୁଦ୍ଧମାଳା ଆପରାଧର
ଦିଲାଇ କାହାର ପାତାରେ କାହାର କମଳ
ଦେଖିଲେ । ଏ ଜଳ ଅବଲଦଳ
ଦିଲେ କାହାର ଆପରାଧର କମଳର
ପାତାରେ

ବୁଦ୍ଧିର ପ୍ରକାଶନଙ୍କ ଏତିଥିର ପତ୍ରର
ମେଳୀ ଗେପରି ଗେଟିଏ ମାହିତିର କ୍ରମ,
ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶକ୍ତିମନ୍ଦିର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଦ୍ୱୀପରୀତି-
ବିଦ୍ୟା କୁରଚା ନିଧି ଉପରେ ଆଜୁ କିମ୍ବା

କରୁ କୁହେ । କେଣୁ ଶ୍ରୀରେ ସୁନ୍ଦର
ମହି ପରିଚୟ ପ୍ରକାଳର ସହିତ
ଗ୍ରହକର ବିଧାକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ । କିନ୍ତୁ
ଦୂରର ବିଷୟ, ଥଳ କାଳ କାହିଁ ପ୍ରାଚୀ
ଯମୀ କାହିଁ ପ୍ରାଚୀ କୁହି ପାଇବା ଥିଲେ
ଶ୍ରୀର କେବଳ ଶ୍ରୀରେ ସୁବା ଏବଂ କୁହି
କୁହିଅ ପିଲାଙ୍କ ସଜେ ଲଗିଥାନ୍ତି । ମହି
ମହିଦିନ ଯାକ ଉତ୍ତାରେ ସମୟ କହାଇ
ଅଧିକରିତା ଦୋକାନ ପଡ଼ନ୍ତି । ଶିଶୁଙ୍କ
ମହାଶୟ ସେବନେକିଲେ କିମ୍ବା ମନେ
ବସନ୍ତ କାହିଁ ସେ ଶ୍ରୀର ଉନ୍ନତ
ଦେଖାଇବା ପ୍ରାଳେ କେବଳ ଜଣନ୍ତି
ପିଲାଙ୍କ ଏକାବେଳମରି ପିଲାଙ୍କରା କେବେଳ
ଦୂର କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ କୁହିର ତିମ୍ବା କୁହିଅ
ପିଲାଙ୍କ କମେ ଅଛନ୍ତି ଦେଉଥିବା ନିମନ୍ତେ
ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରକାଶନ୍ତରରେ ଅଧିକ କାର୍ଯ୍ୟ
ଦେଉ ଫୁଲ ସମୟ କର୍ତ୍ତାଙ୍କେ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ଲଗାଇ ଓ ଏକ କୁହିଅ ପିଲାଙ୍କ
ସେମନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟରେ ମହାପାଦ କରିବା
ଆଇ କଷାହତ କରିପାରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ
ଶ୍ରୀରେ ସୁବା ଅନ୍ତି କୁହିଅ ପିଲାଙ୍କରାଙ୍କ
ଅନାହି କେବଳ କୁହିଅପିଲାଙ୍କ
ଅନ୍ତରେ ଲଜ୍ଜି ପଢ଼ିବା ଶିଶୁଙ୍କର ଅନ୍ତରେ
ଭିଜନ୍ତି ନିଷ୍ଠା । ପମାନ୍ତରରେ ଅଳ୍ପମାତ୍ର
ତିଲୁକ ପ୍ରତି ଶିଶୁଙ୍କେ ମନୋଯେଶ୍ଵରୀ
ଦେବା ନିରାକୃତିଶାଖ । ଉତ୍ତର ଶ୍ରୀର
କିମ୍ବା ପ୍ରତି ଶିଶୁଙ୍କର ସମାନ ଦୀର୍ଘିତ
ବିଥିତ କେବେଦେବେ ଦୂର ଯିବେ ନାହିଁ ।
ଏଠାରେ ଶିଶୁଙ୍କ ମହାଶୟ କହିପାରନ୍ତି
ସେ ଗୋଟିଏ ପାଇଁ ପ୍ରତି ଏତେ ସମୟ
ଫେରେ ଚଲେ ଦେବିଦ୍ୱାରା ଦିଦିଅତି ମଧ୍ୟରେ
ପାଠ ଶେଷ କରିବା ଅନ୍ତର କଷାହତର
ଦେବୀ ପ୍ରାଣକେ ଦୂରରୁ ବା ନ ଦୂରରୁ
ପଢ଼ି କେବଳ ପାଠ ଶେଷ କରିବା
ଶେଷକର ବନ୍ଦ ମାତ୍ର ଉଦେଶ୍ୟ ହୁଏ,
ତେବେ ନିଷପନ ପାଠକୁ କେହି ଅବର
କରିବେ ନାହିଁ । ଯାତୋଦେବର ସମାନ
ଶୂନ୍ୟ ଅନ୍ତି ହେଉ ଲା କାର୍ଯ୍ୟକି, ଏବଂ
ଶ୍ରୀର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୀବ ତଥା ଘରବୁଝେ
ଦୂରି ଦୁସ୍ତିଗା କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହୋଇ
ପରିବଳ, ତାହାଦେଲେ ହେବାପାର୍ଥ
ଦୂରି ଦୂରିଗାନ୍ତି । ସେଥି ସବାଶେ
ଶ୍ରୀର ପାଠେରୁ କିମ୍ବା ପ୍ରତି ଶିଶୁଙ୍କର
ବିମାନ କୁହି ରହିବା ଏକାନ୍ତର
ଅବଶ୍ୟକତା ।

ପ୍ରେ କବି ସାହଚର ହୋଇଥିଲୁ ଗାନ୍ଧୀ

ସହଳର ପୁରୁଷ ହେତ୍ତାରନାହିଁ ।
ଏ ଗତ କେତେକବ ଦିନ ମହିନେ
ଲୋକ ଶିଥାରେ ଡାକ୍ତର ଆଜାରେ ପାଇଁ
ଥିଲେ । ଦିନାର ତୃତୀୟାର ସରକାର ଯେଉଁ
ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ ଚିତ୍ରର ଲାଲ ଫୁଲକୁ ବୁଝି କେଲେ
କହିବେ ଧର୍ମ ଅନ୍ତର ମେମାନେ,
ମେମାନକ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱର୍ଗକ୍ଷେତ୍ରାଲ୍,
ତୃତୀୟ କରେଇବ ପ୍ରତିନ୍ଦ୍ୟକ ତ କିମ୍ବା

ଜୀବନ ଭାବୁରମଳେ ଶୈଖ ପଦ୍ମ
ତଥର ସେବା କରିବିଲେ ।

ଧର୍ମସାନେ କାହାର ସର୍ଗର ଅଛି
ଦୁଃଖ କାମନାକର ତାଙ୍କ ଶୋଇ ସର୍ବତ୍ର
ପରିବାର ବର୍ଣ୍ଣକୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଏତୁମାନ
କଣ୍ଠାରୁଥିବୁ ।

— 10 —

ଭାବୁ ହାଉସି ସୁତ ପୁଣ୍ୟକାର
ଶାବୁଦ୍ଧ ଏମ୍ପାଇଁ ଉଚ୍ଚବଳ କଲେଖାନ୍ତ ଶୁଦ୍ଧ
ପଦ୍ମ ପାଇଁ ପାଇଁ ମହି ରାଜୀ ଉତ୍ତରାଜୀମ୍ବାନ୍
ଉତ୍ତରାଜୀମ୍ବାନ୍ ଗୁରୁ ନାନ୍ଦ ମୁଖ୍ୟମନ୍
ମୋହିବ ରୌତ୍ୟ ପଦକ ଓ ସୁତ କୃତ
ପୁଣ୍ୟକାର କୁଞ୍ଚ ପଦକ ପଦକ
ପଦକ ପଦକ + ପଦକପାଇଁ ପଦକ
ପାଇଁ ପଦକ କଥାକିରଣ ହୋଇଅଛି ।
ଯେ କେହି ପଦକ ଲେଖିବାକୁ ନହାକିପାଇଁ
ମୁମାଳକ କହାଇବୁ ସହାର ସମ୍ପଦ କରଇବା
ଆପାରିବେ ।

— 1 —

ରାଜୀବ ବନ୍ଦୁଷା ଉପକାଳ

କେବାଣ କହିରେ କଟକ କଷା
ଧୋଇଥ ଅଶକୁ ପ୍ରକାଶକୁର କହୁ
ପଦମାଣରେ କୁଣ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଅଛୁ
କେଉଁ ମୌଳରେ ଲଜକମାନେ ମନ୍ଦ
ବାହୁନ୍ୟ ହୋଇଥରୁ ।

କଟକୁ ପ୍ରସାଦ ଥିଲା ଏହିତେ
ଶ୍ରୀମନ୍ଦାର ଦୂରଦ୍ୱାର ଏ ଚାଲଇ ମୌଜୁ
କୁଳକଟି ସତ୍ତ୍ଵକଟିତ୍ତ କେବଳ ନନ୍ଦନ ବିଶ୍ଵ
ଗତି ଛାଇ ପରିଶ୍ରମ ସନ୍ଧ୍ୟା ଷଟାବ୍ଦୀରେ ହଠାତେ
ଅଜ୍ଞାନର ଦୂରକଟି ମୌଜୁକୁ ହଜାର
ଦେବାରୁ ଲୋକମାନେ ଶରୀର ଚଳିବୁ
କନ୍ଦରାତି ହେଲାମହି ରବାର କର ଆମେ
ଲଶ୍ମିଲେ । ତତ୍ତ୍ଵକୁ ମନରୁକୁଳନାମ
ଅପରିହାନ ଉପତ୍ତିତ ମନାରୁ କରେଲୁଣେ
ଯାହେକ ମହେତ୍ସୁକ ଉତ୍ସୋହରେ ତତ୍ତ୍ଵ
ଦ୍ୱାରୁ ଦେବମାନର ଜୀବନ ଏବନେ
ହେବା ହୋଇଥିଲା । ବହୁମାତ୍ରୀ କରନ୍ତେ
ମନୀଷଙ୍କର ପ୍ରଜାମାନେ ସାଧାରଣର
କାଳ କୃଷ୍ଣା ଏ କୁଳକଟି ଅବ ଶାତି
ଦୂରକଟି ଗମ୍ଭୀର କରୁନ୍ତିଥିଲା । ତତ୍ତ୍ଵକୁ
ଯେଉଁ ଯାକେ ସଂକ୍ଷିତ କର ପାଇ ଆମେ
ଦେବମାନଙ୍କୁ ପରମଧ୍ୟରେ ଜାତ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ
କିମ୍ବା କାଳ ଅଛିବୁ ଉପରାଗ ଦୟାକୁ
ପାଇ । କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ମାନେ କର୍ତ୍ତକରାନ୍ତି
ପ୍ରକିଳନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟଙ୍କୁ ଜାଲ ଏ ଗୁରୁତ୍ୱର
କର ସାତି ଦେଇ କରିଥାଏନ୍ତି । କିନ୍ତୁ
ଦୂରମୌଜୁର ଲୋକମାନେ ବନ୍ଦପ୍ରଦ
ଦୁର୍ଦ୍ଵାରା ଏ ଅଧିକାରୀ ଚିତ୍ତକ ମନର
କାଳ ଏ ଗୁରୁତ୍ୱ ପରିବର୍ତ୍ତ ଦେବେ
ଦେବନ ବନ୍ଦ କମରୁ ଦେବତାର ବିଦାଦ
କାମାଦିତାକ ପ୍ରସାଦ କମି ଆତ୍ମପାଦ
କର ନେଇପାଦ କହିଲ କିମ୍ବା ଆଜି
ଦେଇ ସେମାନେ ପାଇ ନାହାନ୍ତି । ଦେଇ

ନଇ ସମ୍ବଲପୁ କେଳ ବିତେବିଲାରେ
ଶୀଘ୍ର ହୁକାନ୍ତୁଥିବ ହେଲା ଚିତ୍ତେ ସତକ
ଦେ କଥା ପ୍ରାଣୟ ର୍ମେଷ୍ଟୁମନେ
କେବେହେ ଛବି କାହାକୁ । କେବେ
ଧେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟ ଜମି ସଂଗ୍ରହ କରି
ଦର କରିବା ନିମନ୍ତେ କୌଣସି ପାରିବା

卷之三

© 2000 by John Wiley & Sons, Inc.

କାହାରେ କୁଦ୍ରିତ ଧାରିନ
ଏହାରେ ପରିଚୟ କରିବାରେ
କିମ୍ବା ଅଗ୍ରତାକଥା ହେଉଥିଲା
ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହାଣି ଆମ୍ବାକାଳ
ଶବ୍ଦରେ କୁଦ୍ରିତ ଧାରିନ କାହାରେ

ଭବିତା ପ୍ରକାଶନ

ଅଗ୍ରଣୀ ତା ଖାଇ ରିକ୍ର ଶନିକାର

କେବାର ଶୟତ

()

ଅମେରାନେ କଥ ପ୍ରାତରେ ବେଳା
ଅର୍ଥ କି ଯତିନ ବଦଳେଇବ ସମ୍ବନ୍ଧେ
କହିଲେବ ବିଶ୍ୱ ଉଦ୍ଦେଶ କରିଥିଲୁ ।
କହାଣୀ ସବଜାରଙ୍ଗ ଗଠିତ ବନେଇବର
ବିପୋରୀରେ ପଢିବ ପେହିଁ ବିଷୟମାନ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିଥିଲୁ ତତ୍ତ୍ଵବିନରେ ମଧ୍ୟ
ବେଳେତିବ ଅବେଳନ କରିଥିଲୁ । କର୍ତ୍ତା-
ମନ ପ୍ରସର ଦେଖାଯାଏ ଏହି ପିଲା
ବେଳାର ଦୁଦ୍ରାନେଇବ ଦୂରି ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ
ଦେଖିବ ଅଣ୍ଡିକ ଅବସ୍ଥା ଅନ୍ତରେ ପାଞ୍ଚ ଅନ୍ତରେ ।
ପେହିଁ ଦେଶ ସେତେ ବିଶିଷ୍ଟ ହେ ଦେଖ
ଦେଖେ ଦରତ କେବାର କଥା କିମ୍ବ
କୁରିପନ୍ଥରେ ଦେଖାଯାଏ ଛାତମାନେ
ସମ ଲାଖ ଶିଖାଲୁଙ୍କ କରୁ କରୁ ତୌରେ
ଦେଖାର ଶାଶ୍ଵତ ପରିପ୍ରେସ କର ଜାରିକାର୍ଜନ
କରିବାକୁ ପାଇଁ ହୁଅଥିବ ହୁଅଥିବ । ଏଣେ ଏଣି
ଦେଖାନେ ଏକାର୍ଥ ଓ ପରିଶ୍ରମର
ଶକ୍ତିମୟରେ ଘେରୁ ତିଥାର୍ଥନ କରିଆନ୍ତି
ଦାଢ଼ା ଲୋକଙ୍କ ପୁରୁଷ ଲୁଜିଥା ହୃଦିକରି
ଅବରଥାଏ, ମିଳିବି ଅଛନ୍ତି ତେବେବୁକୁ
କାଥିଦେବାର ଦେଖାନେ ବେଳାର ବୋଲି
ଦିନ୍ତି । ଦେଖିବାଟି ପରେବେ ଯେବେ
ଦେଖିବିବ୍ୟା ଏ ଅନୁକରିବଣୀଙ୍କ
ନ ହୁଅଥିବ ତେବେ କେବଳ ଦେଖାର
କିମ୍ବକିମ୍ବୁ କେଇ ଅବନିତ କିମ୍ବା କିମ୍ବକ
ଦେଖାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଦୁଃଖ । ଏହୁ କହାଣୀ ପିଲା
ବେଳାରଙ୍ଗ ଗଠିତ ତରିକିର ମନରେ ଏହି
ଦ୍ୟାକେତି ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେବା
ଅବଶ୍ୟକ ଯାହା କିମ୍ବିର ମୋରବର
ମନ୍ଦରୁ ବିଦେଶ ପଳିଯା ଏହାବେଳନକେ
ଅନୁକରିତ ଦେଖାଇବ । ତେବେଳ ଏହି-
ଏହି ଭାବିକି ଦେଖିବ ଅଧିକାରୀ କରିପୁ
ଅଛନ୍ତି ଲୋକ ଯେ ଏହିପରି ଅନୁକୂଳ
ନାହିଁ ଦେବାନ୍ତରୁ ଏହା ହୀନ୍ତ ଅନୁକୂଳ
ନାହିଁ । ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପୁରୁଷୁ ସମ୍ବନ୍ଧ
ବସନ୍ତେ ଅବେଳନ କରିବାର ପୁଲେ
ଦିର୍ଘମାନ ଅଭ୍ୟାସ ଥିବ ଅବେଳନ
ଦିର୍ଘମାନ କରିବାର ପାଇଁ

ଶ୍ରୀପାତ୍ର କି କହୁ ଗାଁବନ୍ଧୁ ନାହିଁ କରନେ
ଦଳେ । ଯହାଅଟି ତଥା ଜ୍ଞାନଚରଣ
ସୁବ୍ରତମନଙ୍କୁ କାହିଁ ପିଲା ଦେବାପାତ୍ର ସୁଲ୍ଲ
ମାତ୍ର କମିଟି ମଧ୍ୟ ଏମନ୍ତରେ ବିଶେଷ
ଭବରେ ଲୋକିଛନ୍ତି । ଆମେମାନେ
ଏଥପ୍ରସ୍ତୁ କେତେକ ତୁମ୍ଭର ଫେର
ଦେଖାଇ ଦେଇଅଛୁ ଧରେଇବା ପ୍ରକାଶ
ଦେଖରେ ଏକ ଏକଟ ଜୀବର ପାତ୍ର ଫାନ୍ଦି
ଆମଦିନ ଦୂର ଭାବରେ ଠିକ୍ ସେହି ପରି-
ମାନର ଜମିରେ ଜହାତାରୁ ଦେବ
କମ୍ ପରିମାଣରେ ଫାରର ଉପର ହୋଇ-
ଥିବ । ଶିକ୍ଷିତ ସମାଜର ଏ ଦିଗରର ଦୃଷ୍ଟି
ପଢ଼ରେ ମଧ୍ୟ ଦେବାର ଏ ମ ସ୍ଥାନ
ଅନେକଃଦିନରେ ସମାଜର ପରମ ସଙ୍ଗେ
ଦେଖିବ ଅଟେ ଅବସ୍ଥାର ମଧ୍ୟ ସୁନ୍ଦର
ଦ୍ୱାରା ହୋଇପାରନା ।

କୁର୍ମାଶୀ ସଙ୍ଗେ ପିଲାର
ମଧ୍ୟ କଥିତ୍ରୀ ହେତୁ ଅଭିନ୍ଦିନ କୋଳ
କମିଟିର ମତ, ଶିଳ୍ପର ଉତ୍ତର ହେଲେ
ଏ ଜୀବତରେ ଶିଳ୍ପୀ ସଂଗ୍ୟା ହାତିଛେଲେ
ଦେବାର, ସମୟର ଦୂଷତ୍ତ କେତେ ପର-
ମାଣରେ ହୁଅନ୍ତା ତତ୍ତ୍ଵଦିନରେ ଆଜି
ଅଜ୍ଞାନକା ଲଭିତା ଅବଶ୍ୟକ ନାହିଁ ।
ବାରଣ ଅମ୍ବୁମନେ ଜୀବାନରେ କହୁ ମଧ୍ୟତା
ବିରାଜ କେତେବେଳେ ଦେଖେ ହିସ୍ତିରତ
ଛବରେ ଅଜ୍ଞାନକା କହାନ୍ତିରୁ । ପାଠ୍ୟ-
ମାଳେ ମଧ୍ୟ ତାନ୍ତ୍ର ଏହି ଯେ ଏହୁାର୍ଥ୍ୟ
ଦେଖ ସମ୍ଭବ ଏହେ ଉନ୍ନତ ଭାବୀ
ଦେବିତ ପଳି କିମ୍ବନ୍ତୁ । ଅମେ ଯାହା
ଦେବବରକଷା ଗୋଲ ଦୋଷାତ ଦେଇ
ପିଲ୍ଲାଶ ଚାରରେ ଶିଳ୍ପୀ ସେହିପୁରୁ ଘରେଷ୍ଟ
ଲାଦବାନ୍ ଦେଇଅ ଏ ॥

ବ୍ୟକ୍ତିଗୀର୍ଦ୍ଦ୍ଧ ବନ୍ଦରେ କମିକ ଶିଳ୍ପିଙ୍କ
କିମ୍ବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କର ବାହାରୁ । ଏଥିଲାକେ
ଅଲୋଚନା କର ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ବଳାର ପଢିଲା
ଦେବେର ମୁଦ୍ରଣ ବୃଦ୍ଧାନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଇ-
ଅଛନ୍ତି । ସବୁ କା କହିବା ଜଣେ ସମାଜର
“ବନ୍ଦର ଗନ୍ଧମା ଗରମ” ଓ “କୁକୁର୍-
ଗର୍ବ୍ସ” ଫକି କବୁଦ୍ଧବା ଲୋକ ଦିନରେ
ଅଠବରାଶି ପାଞ୍ଚ ପରିବାର ଆୟକରେ;
ଅବଧି ଜଣେ ମାତ୍ର କୁକୁର୍ବେଳକ ପାଦ
ବିଦ୍ୟୁତ ସୁରକ୍ଷା ଦେବକ ଏତିକ ଅୟ
କହିବା ଜାହାଜରର ଉପରିରେ । ଏହା
ବୋଲି ମାତ୍ର କୁକୁର୍ବେଳକ ଉତ୍ତରିଷ୍ଟ ସୁରକ୍ଷା
ପେ “ବନ୍ଦରର” ବା “କୁକୁର୍ କରନ୍”
ବକି ବନ୍ଦରାର ବପନବେଶ କେଉଳାହାରୁ ।
ତରି ମରଦର ଜନେ ଅନନ୍ତର ମୁଖ୍ୟମୁଖ୍ୟ
ବାହାର କହିବ ବୁଦ୍ଧିରେ ଯେ ଯେତେ

କରିଯାଇବ ତେବେବେ ସେ-ଦେହୁ ଥିଲୁ
କରିଥ ଦୁଆଏ । ଏହାର ଅଭ୍ୟାବେ ମାତ୍ର
କୁଣ୍ଡଳେଶ୍ଵର ଗାୟ ନରିଦ୍ଵାରା ଲୋକଙ୍କ
ଥେବେ କେତେ କୋରସ କଥିବାଯୁ
କରିବାକୁ ହୁବେ ସେ ଆଗେ ଧର ବସିବେ
ମୁକ୍ତଧନୀ ପରାମ । ଏହାର ପରିଚ୍ୟତେ
ଦୂରୀପାଦକ ଜଗନ୍ନାଥ ମାତ୍ର କୁଣ୍ଡଳେଶ୍ଵର
କିଷ୍କିଷ୍ଟ ମୁକତ ବନ୍ଦାର ଜଗର ଅନ୍ତର
ଦୁରୀପାଦକ ବହିବାକୁ ଦିହାଯୁ ଅଭଳମନ
ବଦିତାକୁହବ ଏହି ମମ ତାଙ୍କ ଅଭଳମନ ।

ମୟପୁରେଶ୍ୱର କଣ୍ଠପତ୍ର ସାହୁରେ
ଏଥର କରେ ସଦ୍ୟ ବେଳାର ଶିଖିବେ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗୋଟିଏ କୌଣସି ଲାଗୁ
କାରଣ ଗୋଟିଏ ପ୍ରପ୍ରାବ ଆଶ୍ରମରୁ ।
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରକେତିର ସବ୍ୟାବ୍ସର ଯାଜରେ
ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ହେଉଁ ମହାନ୍-
ପଳକ ସଥି ଦେବାତ ଆଶା ଦେବାଏ ।

ଓজিগা কারীগুলি হংস্যাক

୭୩

ଅମ୍ବାତୁ ଚାପ୍ର କେ ସନ୍ ଏସ୍ଟିଜ୍ ମର୍କେଟ୍

ବେଳୁଡ଼ ତ୍ରେନ ଦୁର୍ଘଗଣା
ଦେଲୁଡ଼ କଟ୍ଟିଲ ଦୂର୍ଘଗଣା ସମ୍ପର୍କର
“ପାଞ୍ଜାର୍ତ୍ତ” ସମ୍ବନ୍ଧରେ । ୫୫
ଏହି ପ୍ରକାଶ ଦୋଳନ୍ତରେ । ଏହି ଚନ୍ଦର
ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉ, ଅନ୍ଧ, ମେଘପୃଷ୍ଠେ କଣ-
ପୁଣ ମୋକଳମ କରୁଥିଲେ । ଏହି
ମୋକଳମାର ଫଳରେ “ପାଞ୍ଜାର୍ତ୍ତ”
ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକଟ * “ହାର ଟଙ୍କା ଡକ୍ଟରୀ
ଦୋଳନ୍ତରେ । “ପାଞ୍ଜନୟର” ପଢ଼ିଲେ
ମଧ୍ୟ ଏହି ପାଞ୍ଜାର୍ତ୍ତ ଦୋଳନ୍ତର । ଏହି
“ପାଞ୍ଜନୟର” ବିରୁଦ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ କଣ-
ପୁଣ ମୋକଳମ ଦୋଳନ୍ତର । କର୍ଣ୍ଣାନ
ଏ ମୋକଳମାର ହଳୁବ ମଧ୍ୟ ପ୍ରେତହେତ୍ତି ।
“ପାଞ୍ଜନୟର” ଦେଖିଦିଲେ ୫୦ ହଳୁବ
ଟଙ୍କା ଡକ୍ଟରୀ ଦୋଳନ୍ତରେ । ଏହାଜାର
“ପାଞ୍ଜନୟର” ପଥରେ ଚୋଟେ କଣ-
ପୁଣା ପଢ଼ିଲ କେବଳ ମଧ୍ୟ ପ୍ରେତହେତ୍ତି
ହେବ ।

ବ୍ୟାକି ଉନ୍ନତୀ

ସଠିମାରେ ଜାଣ୍ଡି ବହାର
ଓଡ଼ିଶା କଥାରେ କନ୍ତୁଦୀପ କମିଷ୍ଟି
କହେବେ ଯେମାନଙ୍କର କାଳି କମିଷ୍ଟି
କରେବି । ମିଛେ: ଏ ହାତକ ଅଳ୍ପ
ଦି: ଏହି— କେବୁବରଖାଲ, ମା ଏହି,
ଏହି, କାଖେତା ଏହି, ଏ, ଏହି—
ସେହେତେ ଏ କମ୍ପ ଯାହେବ ନେବାଲାଞ୍ଚ
ମିଶିବୁ କେଇ ଗଠିବ ହୋଇଥାଏ ମୋଟିଏ
ଏହି ଉନ୍ନିଏ ପ୍ରାନ୍ତମାନଙ୍କରେ ଏ ଉପରି
ପ୍ରଧାନ କଥାକ ଏ ସତ୍ତାନମାନକଠାରୁ
ପାଶ ପ୍ରତିକ ବର୍ଣ୍ଣପରିଚାଳା ଆମନ୍ତା ପତାରଙ୍ଗ
ଠାରୁ ୧୦ ଟାଙ୍କା ସେହେବର ଫର୍ମିତ
ସଠିମାରେ ଏହିପରି ପାଶ ପ୍ରତିକ ବର୍ଣ୍ଣରେ
ଜହାନରେ ଯେମାନେ କହିଲିବା କହିଲି
ବେଳେ ଏହି ଜହାନର ମାତ୍ରର ଏହି
ଅସକେତାର ୧୫ ଟାଙ୍କା ସେହେବରେ
ଦେବ ।

କେବଳ ସାହିତ୍ୟ

ପାଠକମାଟର ଜାଣନ୍ତୁ ମହିମା ଗାନ୍ଧୀ
ଅନ୍ତରୀ କଂଗ୍ରେସ ପାଇଁ ପଞ୍ଚାବ ଛକ୍ରାନ୍ତ
ହୋଇଥିଲେ ମାତ୍ର ପଞ୍ଚାବ ଦେଖାରୀ
ଏ ଅଧିକାର କରିବାରେ କୁରା ଦିନ୍ଦେଶ୍ୱର
କରିବାରେ ଯାଏକୁ ଭାଇ କରିବାରେ । ଏବେ
ଅଭ୍ୟାସ ଅବଶ କରିବା କରିବା କଂଗ୍ରେସ
କରିବାର ବୋଷିବା କରିବା ଅଧିକାରୀଙ୍କ
ଦେଇ ଏ ମନ୍ଦବେ ଅବେଳାରୀ ଦେବା ।
ପ୍ରଜାର ପ୍ରତିକ ମେଲିଲାନ କେବେଳ
ମହାନ୍ ବୀର ପାରହୁ ତାର ଅବେଳାରୀ ମେ
ଦେଖିବ କରି ମାତ୍ର ଅଭ୍ୟାସରେ ଯାଇବା
କେତୁଥି ପରିବ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୱର ଅଭ୍ୟାସରେ ।
ଏହି ମେଧ କଂଗ୍ରେସର ପରାମର୍ଶ ଏବଂ ଗରିବା
ନି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୱର ଯେଥିର ଜବ ଧର ନବସନ୍ତି ।

ଭାରତୀୟ ବହିକାଳୀୟ

ଉତ୍କେଳ ଦୀପିକା

ଏପ୍ରେମୁକ ଦା ୨ ରିଙ୍ ଲେନିବାର

କେଳାଇ ଶିଖିବ

100

ଅମ୍ବେନଙ୍କେ ଗତ ଦୂର ସପ୍ତାହ ହେଲା
ଦୁଇ ଦିନ ଯାଇବାରୁ ଗଠିତ କମିଟିଙ୍କ
ମଧ୍ୟ ସହିତ ଆମ୍ବେନଙ୍କୁ ନିଜର ସତ୍ତର
ଦୁଇଲା କରି କେବଳ ଶିଖିତମାତ୍ର
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଥିଲେକ କୁହୁଣ ଆମ୍ବେନଙ୍କୁ
ବିଷୟର ପଲୋଚନା କରିପାରିବୁ । ବହୁବଳ
ଦାରୁନୀର କର ହେ ବହୁ ଅନ୍ତର୍ଦୟ
କରି କରିବାକାଳୀ ତମ୍ଭେ ଲାଦକର
ଶେଷରେ ଦେବାର ମୋର ସମ୍ଭବା
କାର ବେଶର ପେ କେବେ କାହିଁ
ଦେଉଥିବା କାହା ସ୍ଵତ୍ରେଖରେ ଦୂରି ପାରୁ-
ଥିଲେ । ଏହି ମନ୍ଦା ସମାଧାନଘର ସମ୍ଭା
କର୍ମମାନ ପଥାଳ ଅନୁଭୟ ବୋଲି ବେଶର
ବିଶ୍ଵେ ଉଦ୍‌ଦିଲ ଲେବମନେ ସ୍ଵିଦ କର-
ଅନ୍ତର୍ଦୟ ଅମ୍ବେନଙ୍କେ ତାମା ପକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ଦେଇରେ
କାହିଁ, କିମ୍ବା ତ ବରିକଥର ଦିନର
ଦେଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ସମସ୍ତର ସମାଧାନ
ପାରୁବା ।

ଏହି ଅନୁଭବ କେବଳ ତଥିଲ ଲଙ୍ଘ ଛିପାଇବା
ପାଇଁ ନାହିଁ ବରାଗୀର ଦେବତା କଣ୍ଠରେ
ଜାମ କାହିଁ କି ବରାଗୀ ଅନ୍ୟତମ କେତେ
୩୧ ପିଃ ପି ପିପି ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
କେବେ ବରାଗୀ କରିପାରେ । ଅମୁମାନେ
ହୀର ମରନୀ ଅନଂକ ପ୍ରକାଶିତ
ହିଅଛୁ । ବାବ ମନ୍ଦରେ ଅଜାତାର
ଅନ୍ତମାନେ କହିଯୁଗେ କହି ଯେହି କ୍ଷେତ୍ର-
ବିଦ୍ୟାକୟମ ଦର୍ଶାଇ କାମ କ୍ଷେତ୍ରକ୍ଷେତ୍ରର
ଦେସ୍ତିରେ ମରନୀର ପ୍ରକାଶ କରିବାର
କାହାରୁ । ଏମାନଙ୍କ ମରନୀରେ ଶିଳ୍ପ
ବିଦ୍ୟା ହେଉଥିଲେ ଦେଖାଇଲ ଯେହି
ଶିଳ୍ପର କରୁଥିବା ତାହାର ମୁଦ୍ରାକରଣ
ହିବ କରିଗାନ୍ତାରେ । ଏହି ଅନୁଭବ
ପାଇଁରେ ଦେଖାଯାଏ ଅଜାତାରାର ପିପିକ
ସବୁ ମାତ୍ରକଷତରେ କଥାଗାରୁ । ନିମ୍ନ
କଥିବାକୁ ଲାଗି ବେଶ ଦିଲେବି । ତତ୍ତ୍ଵ
ସମ୍ବନ୍ଧ କହି ବିବିଧିରୁ ଉତ୍ତର ପରିଚୟ
କରିବାନ ହେଉ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟର ଡାକ୍ତରୀ
ମେଡିକ ମେଡିକ ସେମାନେ ପାଇଥିବାରୁ
ସତ କହି ପ୍ରକାଶ କିମ୍ବୁତେ ସେମନଦିର
ଜଳ ଲେବେଥିବ ହେଲାଗାଏ ଏକ
ଦେହ ଛାଇ ପାପ ଦେଖାଇଲ “ ଏକଥା
ତୁମେଥେହୁ ମେହାନବ ନା ଏହି ନିମ୍ନ
କହି କଥାପରିବାପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ କାହିଁ
ଯାମର୍ଥିନ କବ କର ଧାରାପ୍ରତି କିମ୍ବା ଏହା
ଦେହ ପିପିକ ହୁବରମାନେ ନନ୍ଦ ଦେଖି
କାହିଁପାପମରେ ।

ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଦେଶପାତ୍ର ଅନୁଭାବ
ଅନୁଭବତମାନେ ସ୍ଵପ୍ନରୁ କହେ ଜାଣି-
ବା ସେବନାଲ୍ଲାଭ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏହି
ଦସତର ଯତ୍ନାଳକ ଦେଖାନ୍ତି । ଅନ୍ୟ
ମିଥ୍ୟାନଳ୍କ ଚୋଣିବି ଭାଙ୍ଗିବାର ଶିଖ
ଦେବାପାତ୍ର ଦେବିର ଉପରେ ଭାଙ୍ଗିବାର
ଶିଖି ଅନୁଭାବର ଅନୁଭବରେ ପଢା

ଅର୍ଥବକଳାକାର — କେବଳ ଗୁରୁ
କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଏହି । ଯେମନେ ପଲ୍ଲମାରଜ୍ଞ
ଏହି ଶିଖି ଦେବା ଉଚ୍ଛବ ବଦ୍ଧ ବି ପଲ୍ଲ
ଟାଙ୍କର ଭିନ୍ନ ଶୈଖି ମନ୍ଦିର ମୋତରେ
ନିଜେ ଠିକ୍ ହେବାରୁ ସମ୍ପଦ ଦୋଷ
ପାରିବ । ପଲ୍ଲମାର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟର ଅଭିଭୂତ
ଦୃଷ୍ଟି କି ଦେଇ ଯେମନକୁ ଗୋଟାଏ
ବାହରେ ବିଜାଇବା ହାବି ସେମାନଙ୍କ
କେବଳ ଅସୁଧାରେ ପଢ଼ିଲବ ହେବ
କୌଣସି ସୁନ୍ଦରାରେ ପଢ଼ିଲବ ନାହିଁ ।
ଜହା ପିଃ ସହଜାରବ ଗଠିତ କମିଟି ୫
ମଧ୍ୟ ପ୍ରସର ଦୀ ମିଃ ବର୍ମ ଏମ୍ବନିରେ
ଅର୍ଥବକଳାକାର କୁଞ୍ଚ ଆବଶ୍ୟକ
କରିଅବସ୍ଥା । ଅମ୍ବେମନେ ମଧ୍ୟ ଏକାଧିକରାତର
ଏ ମୁଦ୍ରରେ ଅଲ୍ଲାଗନ୍ନ କରିଅବୁ ।
ଅଶାକର୍ତ୍ତା ଅର୍ଥବକଳାକାର ଦେଶରେ
ଦେବାର ପଂଚା ହତି ହେଉଥିବା ଦୃଷ୍ଟି
ଏ ଦିନରେ କୁଣ୍ଡି ଦେଇ ଯେମାନେ ମଧ୍ୟ
ଦେବାର ସମ୍ମାନ ସମ୍ମାନ ଦିନରେ
ପାହାଯ୍ୟ ଜିବେ ।

କେତେ ଦେବାର ସଂଖ୍ୟା କପର
କୁଏ ହେବ ସେଇବାରୁ ତେପିବାରୁ ଶବେ
ପ୍ରକଳ୍ପକ ହେବିର ମାତ୍ରମାନଙ୍କର
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଛି । ଶୟାମ ଯଃ ମୋ ଶ୍ୱସ ତାଙ୍କ
ବିଜ୍ଞାପାରେ କହିଥିଲୁଗୁ ଆମର ଶ୍ୱସର
ଏହି ବୋଷ ଧାଇଁ କେବଳ ସବତାରକ
ଇଶ୍ଵରେ ଦୋଷ କୈବିଦେଲେ ରଜିତ ନାହିଁ ।
ସବ ଜୀବକର ତଥା ଜନାଧାରଣକର
ମଧ୍ୟ ଏହାପର୍ଯ୍ୟ ତେଣ୍ଟା କରିବା ଉଦ୍ଦିତ ।
ଦେବାର ସଂଖ୍ୟା ପେତେ ତୁମିହେବ
ଦେଶର ଅର୍ଥିକ ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ କହନ୍ତି
ପାଇଲେ ମୁହିଁହେବ । ପାପକ୍ୟ ଦେଶର
ଲୋକମାତ୍ରର ଅତ୍ୟ ଅମୂଳକର ଅସ୍ତ୍ର
ଦୃଢ଼ ଶୁଣ ଅଧିକ ହେଲେ ସୁଦା ସେ
ଦେଶରେ ଦେବାମେ ନନ୍ଦାର୍ଥମରକାରଙ୍ଗର
ତେଥେ କନ୍ତାଧାରଣର ଲୟାତୁମ୍ଭିରଙ୍ଗେ ।
ଯତିତ ଭବତ ବିନେ ଗୋଟିଏ ହୃଦୀ
ଶାକୀ ଦେଶ ହୋଇ ପୁରୁଷର ଭାଷାତ
ଥିଲ ଅଛି କିନ୍ତୁ ବାହର ଥେ କ୍ଷାତି
କାନ୍ଦା ବାରିରୁ ଅନେକାଶରେ ଲୋପ
ପାଇବାରୁ ବନ୍ଦିରଣ୍ଣି । ସେହି ପୂର୍ବ ବ୍ୟାକରୁ
ସେଇ ଚାରିବଳରେ କଳିବନାହିଁ
ସେହି ମୌରିକ ପ୍ରତି ଜପିବ ଫେର ଆମ
ସେ ଗେରେ ସମ୍ପେ ସବୁ କି ମୁୟେ
ଏକାନ୍ତ ପଥେମୁ ଏହା ପ୍ରାୟ ସମ୍ପେ
ସୁତାର କରିବେ ।

ବ୍ୟାକିଂ ରନ୍ଧୁପାତ୍ର

ବିହାର ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଦେଶର କାଳୀଙ୍କ
ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁର କମିଟି କେତେକ ପ୍ରତିଵ
ସରକା ପ୍ରଶ୍ନର ଗୋଟିଏ କାଳିବା ମୁଦ୍ରା
ବରାହମଣ୍ଡଳୀ । ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପାକଳିତେ ଗ୍ରାମୀ
ଚାରି ପିଲାକତ ଅଳ୍ପକ୍ଷେ ଆବଶ୍ୟକତା
ବିଷୟମାନ ଅଛି । ସେମାନେ ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପ-
ମନ୍ଦର ଉତ୍ତର ଗ୍ରାମୀ ମୁଦ୍ରାକଳିତ୍ତମାନରେ
ଠାରୁ ପାଇବାରୁ ଉପାଦିତ ହୁଏ । ଲକ୍ଷ୍ମୀକମିଟି
ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁର କୌଣସି ଗ୍ରାମୀ ସ୍ଥରକ ବା
ଯତ୍ନପ୍ରାଚୀ ସମ୍ବନ୍ଧର ମେଲୁଗ୍ରା ଓ ଅଳ୍ପମାନରେ
ଅବେଳିକାର ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁର ବ୍ୟାଙ୍ଗେ ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁର
କମିଟିରୁ ଏହିପାଇଁ କାନ୍ତିପ୍ରାୟ ବରାହମଣ୍ଡଳୀ
ଅଳ୍ପକ୍ଷେ ବିଷୟାବେ । ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁର ମୁଦ୍ରାକଳିତ୍ତ
ମନ୍ଦରରେ, ମାନେଜମ୍ବି ବ୍ୟାଙ୍ଗେ ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁର
କୌଣସି, କମିଟି ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁରାଇଁ ଓ ଅଳ୍ପକ୍ଷେ
ଅବେଳିକାର ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁର ବ୍ୟାଙ୍ଗେ କମିଟି
ମନ୍ଦରରେ, ସେମାନେ କମିଟି ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁର ଅଳ୍ପକ୍ଷେ

କ'ଣ କରିଛି ଏହା ପେମାଳାଜର ନିଶ୍ଚ
ପଦମଣି ଲାଗି ପେତେହୁବେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଉଧୟକ
ମନ୍ଦିର ଅବହୁବୁ ଜୀବନ କରିବା ଲାଗୁ
ଏହି ଜମିଟି ଗଠିବ ଦୋଷାପତ୍ର । ଆଖାର
ଗ୍ରାମର ପଦ୍ମବିହୁ ମହିନେ ଓ ଉଦ୍‌ବିନ୍ଦୁ
ପଦମଣି କେମେବୁବୁସକେ ଜ୍ୟୋତି
ଦିନକୁହୁଯାଏ ବନିଛିଲୁ ଏହି ଗନ୍ଧିର ଉତ୍ତର
ମାତ୍ର ଉତ୍ଥାବାପାଇଁ ବିଚିନ୍ତନ ଯତ୍ନର
ଦେବେ । ଶ୍ରୀମର ରାଧାକିମାଳାଜର ଉତ୍ତର
କିମ୍ବେ ପରିବାରର ଉତ୍ତରପାଇଁ ଏହି ଉଦ୍‌ବିନ୍ଦୁ
ହେଉଥିବା ପ୍ରକ୍ଳେ ଏଥିରେ ସହାୟ
ଦିବବାପାଇଁ ତେହି ସଂପ୍ରଦାଯ ହେବେ
ନାହିଁ ବୋଲି ଆମୁର ନାହିଁ ବିଶ୍ୱାସ ।

ନାନାପ୍ରକାର ଅଶ୍ଵଲାର କରୁଣା ତ
ଅମୁମାନବ ଦେଖିବ ଲେବେ ଅଜେ
ସମସ୍ତରେ ପ୍ରକାର ବାଧୁମାନ ପ୍ରତିର ନବ
ଚାଷନ ଦିଗ୍ନ୍ଦ୍ର । ଉଚ୍ଚର କଳା
ଅନୁସାରେ କେତେବିଥା ପ୍ରତିଶ କର
ମାତ୍ର ଦେଖିବାକେ ସମ୍ବାଦ ଯେ
ଜିପାର ସାଧନ ଦିବତା ହବାଟେ ପ୍ରକାର
ବିଷୟ ଜାଣିବାକୁ ଏହାବର୍ତ୍ତ ଭାବ
ଲାଗିବେ କିମ୍ବା ? ଫଳରେ କିମ୍ବା ନହେ
ଅନ୍ୟ ଦେବାର ଶଶେଷ ସମ୍ବାଦନା । ତୋ
ଅମୁମାନର ଅନ୍ତରେଷ କରୁ ସମ୍ବାଦ
ମନୋଯୋଗୀ ଦୋଷ ଦିବନ୍ତୁ ତତ୍ତ୍ଵ ଯାଇ
ଜାଣିବାକୁ ଦେଖାଇବାକୁ ହୋଇମାନ
ଜଣଇବା କାରଣ ଯହିବାନ ହେବେ ।

ବ୍ୟାକିଳାଶୀଳ

ଅଳ୍ପଦିନ ମୁହଁକେ କଟକରେ ଥାଇବା
ମଧ୍ୟ ଛଲକାରେ ଅଳ୍ପକ ଶୁଣେ ମୁହଁ
ବାର ଫୁଲ । ସେଥିରେ ବଢ଼ିଯାଏନ ପ୍ରାଚୀ
ଦରଖାସ୍ତ କରିଥିଲେ । ଅଜନ୍ମର କଷ
ଅଳ୍ପକ ମୁହଁଏ ଉତ୍ତର ଦିନ୍ଦିରେ ଗୁରୁତ୍ବ
ଅଳ୍ପ ଅଛନ୍ତି । ଅଜନ୍ମରେ ମୁହଁରଙ୍କ
ଖେଣ୍ଟି ରକ୍ତିନୟୁବ ଶ୍ରୀମତ୍ତ କେ
ଆହେବେ ଅଳ୍ପର ସହିତ ଧଳାରା
ଶର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲୁ ଏ ମେ ସରତାରଙ୍ଗ
ସର୍ବଲୁହ ସବୁବ ଠିକ୍କାଗାନ୍ତର ଦା
ହୁ ବିଜ୍ଞାନବିଦୀ କରୁଥ ଅଛୁ ତା
ସବକୋହନରେ ପାଇନ କରି ତେବେ
ପାଇନ ନୟତ ବିଜ୍ଞାନ୍ତି । ତହୁ ବିଜ୍ଞାନ
ପଲେ କୁଣଳ ରିପ୍ରେ ଏହିପେ ଏକାଭ୍ୟାସ
ମୁକ୍ତୟ ସକାରେ ବକାରେ ପାଦ କରି
ଉତ୍ତର ଅବେ ମିଳିଲାନାହିଁ । ଅନେକ
ତେଥ ସବୁକ ଅଳ୍ପ, ଏ, ବି, ଏ, ପ୍ରମୁଖ
ଆହି କଥ ଅଳ୍ପ କେବଳକ କାହା
ମଳାଶେ ଅଭିଷ ହୋଇ ହୁବାନ୍ତରୁ ମାତ୍ର
ଏବାରୁବାରୁଯିଏ ପାଦକଳେ ପଥରୁ ହେବ
ବେ ଦୂରର ମାନପାଦକ୍ଷେ ମାକ ଦେବରଙ୍ଗ
କାହାର ଦୃଷ୍ଟି ଯାଇଲାହିଁ । ଏହାରୁବାରୁ
ଯିଏ ପାଦ କହିଲା ବିଶେଷ ଟିନ ନନ୍ଦି
ବରେ ତତ୍ତ୍ଵ ମଧ୍ୟ ପବନା କେଇ ପାପ କର
ପବନ । କାହାରଙ୍କ ବେଳେ ତଥିମା
ଏହି କମ୍ପ ଅଭିଷରେ ଏହି ବିଜ୍ଞାନ
ତୁମାରେ ଏକାଜ୍ଞବ କେନେବଳା
ଅଭିଷର ଏହି ପବନା ଦୂର । ଦୂର ପରିବର୍ତ୍ତନ
କହା ଅଳ୍ପଗତାରେ, ବିଜ୍ଞାନ
ବୃଦ୍ଧିକାରେ ଘର୍ଣ୍ଣିଅନ ସ୍ଵର୍ଗ ଅର
ଏବାକାନ୍ତି ଯେ ଶିଶୁର ମଧ୍ୟ କଷକଳ୍ପ ଦ୍ରୁତ
ଅଶାକରୁ ଏହିପାଦ ଶିଶୁର ମଧ୍ୟକାରୁ
ଶୀଘ୍ର ଏହି ଏକାଜ୍ଞବରେଇ ପବନାଟି
ବର୍ତ୍ତନ କେବାର ସହିବାର ହେବେ ।

ତେଣୁବେ ଏହି କାଳକାନ୍ତିର
ପଦଶା ପାଇଁ ଆଠୀ ସ୍ଵର୍ଗ ଦିନ ଦିଲାଗି
ମୁଁ ଯାଇଥା ଦେଖିବାକୁ

ତୁମ୍ଭେ ପାଇ ଅବସ୍ଥାର କାଣ୍ଡୁ ତାହାଙ୍କର
ଅଭିନବ ଯଦି ଲାଗୁଛି ହୋଇ ଚାଲାଏ
ଅବଳମ୍ବନ କରି ବରିଅଶ୍ଵରୁ ତାଙ୍କୁ
ମଧ୍ୟ ଅଭିନବ ସମସ୍ତରେ ଜାନା କାହିଁ
ସବାରେ ପ୍ରତିକାଳ ଯଦି କମନ୍ତେ ବ୍ୟୁତ
କରୁଥିବେ । ସେ ଯଦି ଏହି ଏକାନ୍ତରୁ
ଏହି ପଠି ସ୍ଵପ୍ନ ଦୀର୍ଘ ଦର୍ଶନର
ବିବେଳ ସଙ୍ଗେ କହେଇ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ
ଯତର କ୍ଷୟ ପଠିଲାର ଦ୍ୟାମରୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ
ବାହାଦୁରେ ଅଳେଖାର ଅନେକ ଲାଭ
ବଳ ଅଭିନବ ସମେତୁ ହାତ୍ମାକ କରିପାରନ୍ତେ ।

ଅମ୍ବେଶାରେ ଏହିଷୟ ଥିଲା କିମ୍ବା
ତାରଙ୍କ ବକେଳର ପ୍ରିକି ପାଇବର ଦୂର୍ଭି
ଅଭିର୍ଣ୍ଣର କରୁଥିଲା

ବର୍ତ୍ତମାନ ଶିକ୍ଷା ସଂକଳି

—ଅବୁଦ୍ଧ ବ୍ୟାକ ମନ—
କମଳ ରୂପମାର କଳ ଅବୁଦ୍ଧ ପ୍ରତ୍ୟେ
କହୁ ବ୍ୟାକ “ଶ୍ରୀଗନ୍ଧି ଶିଖା ପିତ୍ରକୁ
ଆମୁକ ବ୍ୟାକ” ସମ୍ବନ୍ଧରେ କଳିକତା
ଅବୁଦ୍ଧ ଛଳରେ ଲାଲିଙ୍କ କଳ ଶିଖ
ଦ୍ୱାରା ଲାଲରେ ମୋଟିଏ କଢ଼ିବା ହେଉଥିଲେ
କାହାର ସାରଗମ୍ କମ୍ପରେ କ୍ଲିପ୍
ବିଚାରି—

ଦେଖିଲାନ ଯିବୁ ପାହିଛି ପ୍ରକଳନକର
ଭାବଜୀବ ଅଳାଙ୍କାରମୟ ତଥ ଦେଇଛି ।
ଯୁଦ୍ଧକମାଳେ ଶୈଖିବ୍ୟାଳସ୍ତୁ ପରାଯାରେ
ଯାଏ କରିବାପାଇଁ ଦେଇଲ କହ ଦୂର୍ଦ୍ଵେ
ଦେଇଛି । କରିବ କାଳ କିନ୍ତୁ କୁଣ୍ଡଳାପାଇଁ
ସେମାଳେ ତୌରେ ପଳାଯ ଗୋଟିଏ
ଘରେଗଲା ଉପରୁ ତାହଁ । କାଳ କୁମାରକୁ
ପଢିବେ ସେମାଳକୁ ମାତୃଭୂତରେ ପଞ୍ଚାମଳ
କରାଯାଇଥାଏଁ । କାହାଦେଇଲେ ତେମାଳେ
ଶବଦରେ ଅନନ୍ତ କରି କରିପାରୁ
ଅନ୍ତେ । ଏହାପର୍ବ୍ରା ରେ ମରଦାରକୁ
ଦେଇ ଦେଇ ଲାଜାରୁ କାହାର ଯାଇବାର
ଦେଇବାରିଲବ ମରଦାର ଯା ଦେଇପରି
ଦେଇଲବେବି । ମାତ୍ର ବ୍ୟାକ ହୁଏ ଦେଇବାର
ତୌରେ ପଣ୍ଡିତଙ୍କର ଅବର କରାଯାଏ ନାହିଁ
ସେମାଳେ ମାତୃଭୂତରେ କଥା କରିବା
ପାଇଁ କା ମାତୃଭୂତର ସମ୍ମାନ ପାଇଁ
ପତିବାରି ବନ୍ଦା କୋଥା ଦେଇପାରୁ

ପ୍ରତିବର୍ଷ ଦେଇ
ସୁବନ୍ଧୁ ହୃଦୟରେ ଉପାଧାରେ ଦେଇ
ଅସ୍ତର ଉତ୍ସମାନକରି ପାହାଇ ପାହାଇ,
ପାହାଇ ବା ଉତ୍ସମାନ ପରମାନରେ ଉତ୍ସମାନ
କାହାର ଆଏ କାହାର । ଏହାର କାହାର
ଦେଖାଇବୁ ବାଯୁରେ ବୁଝେ କୌଣ ବାଯାରେ
କାହାର । ଦେଖାଇବେ କହୁ ମୁହଁରୁ କହୁ
କୌଣର ପାହାସେ କାହାର କାହାର କାହାର ।
ଉତ୍ସମାନକୁ ମାତ୍ରମାତ୍ରରେ ଶିଳ୍ପ ବିଅନରେ
ଦେଖାଇ ହେ ସମ୍ପ୍ର ବିଭେଦ ପରମା କହୁ
କିମ୍ବରେ ଦେଖାଇବର କହୁ କହୁ କହିଲା
କୋଇବାପରା । ଯମୀରୀ ରୂପ ଏହମନ୍ଦରି
ଅଭିଭବତପନକୁ ମ୍ଯାଜିକାର କାହାରକାହାର
ନିର୍ମଳ ଘରୁ କରିବା ପାଇଁ ପଠିଲା କୁଳ
କରିଥାଏ । ସେ କହିଲେ କେବଳମାତ୍ର
ପଢ଼ିଲା କରିବିବାକାଳରୁ ଏହି କରିବା
କରିବାରେ ପଠିବାରେ ଦେଖାଇବାର
ମ୍ୟାଜିକା ପ୍ରକାର କରିବାକାଳରୁ
କାହାର ଅନନ୍ତ ସୁବନ୍ଧୁଗାନେ କାହାରକାହାର
ବା ଅନାକୌଣର କାହାରକାଳରୁ କହି
ଦେଇବାର ସମ୍ପ୍ରଦୟର ସମ୍ପାଦନ କରିବା
କରିବାର ।

